

תת"ע 4384/07/14 - מדינת ישראל נגד עירית טוסי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4384-07-14 מדינת ישראל נ' טוסי
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עירית טוסי

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק.

1. נגד הנאשמת נרשמה ביום 3.4.14 הודעת תשלום קנס המייחסת לה עבירה של כניסה לצומת בניגוד לאור האדום ברמזור, בניגוד לתקנה 22א לת"ת.
2. במסגרת פרשת התביעה העידה עדת התביעה, עורכת הדוח, גב' עינב בכר. מנסיבות המקרה כפי שנרשמו עולה כי הנאשמת נצפתה נוהגת על רחוב סלמה בת"א ממערב למזרח כאשר אתה ברכב 2 נוסעות. בצדו הצפוני של הצומת, בנתיב שמאלי מבין שני נתיבים, היה אוטובוס תקוע שעמד. הנאשמת עקפה את האוטובוס מימין והגיעה לצומת בעת שהאור ברמזור התחלף מכתום לאדום ותוך שהנאשמת ממשיכה בנסיעה, חוצה את קו העצירה ואת הצומת. עדת התביעה חצתה אף היא את הצומת באור אדום, תוך שמירת קשר עין רצוף, כרזה לנאשמת לעצור והיא נעצרה ברחוב סלמה 42. דברי הנאשמת כפי שנרשמו היו "אני עברתי בכתום ואני שאלתי את הנוסעות גם אני אם אני עברתי באדום והם אמרו לי שעברתי בכתום". חשוב לציין כי בנסיבות המקרה נרשם כי עדת התביעה, בעת האכיפה, נהגה בניידת על רחוב סלמה בנתיב הימני ממערב למזרח בעת שהבחינה בעבירה ("ואני נוהגת בניידת... על סלמה בנתיב הימני מבין 2 המדוברים למזרח...").
3. לדברי עדת התביעה, ובניגוד לגרסת הנאשמת, לא הבחינה בכלי רכב שהיה במקום שחסם שדה הראייה שלה ביחס לעבירה. לטענתה, בשרטוט אותו ערכה "אין כל רכב מסחרי" (ע' 3 ש' 26). בהקשר זה ראוי להעיר כי בשרטוט

ת/2 לא משורטטים כלי רכב אחרים, זולת אוטובוס תקוע בנתיב השמאלי שעל קיומו אין חולק. עדת התביעה נשאלה ביחס לנוכחותו של שוטר נוסף עמה והשיבה "לא זוכרת אם היה איתי עוד שוטר. אם היה הייתי רושמת בעדים והשוטר היה רושם מזכר על כך" (ע' 4 ש' 3). עדת התביעה ציינה עוד כי דברי הנאשמת שנרשמו בהודעת תשלום הקנס - נרשמו מפיה, חרף הכחשת הנאשמת לעניין זה.

4. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשמת ואחת מנוסעות הרכב. הנאשמת אישרה כי בצומת קיים קו עצירה הגם שהוא מחוק או דהוי. היא הכחישה כי שאלה את נוסעות הרכב בנוגע לעבירה וציינה כי אמרה לעדת התביעה לשאול בעצמה את נוסעות הרכב ביחס לעבירה. לגופו של עניין ציינה הנאשמת כי עברה את הצומת באור ירוק מהבהב, ולא כתום או אדום כפי שנרשם בהודעת תשלום הקנס. ע"ה 1 גב' ג'אנה לודריק ציינה כי התבוננה ברמזורים (ע' 5 ש' 25-26) וגם לגרסתה הרמזור הירוק הבהב בעת חציית הצומת (ע' 6 ש' 1-2). לדבריה, רק בעת סיום חציית הצומת התחלף האור ברמזור לאדום. היא נשאלה האם בעת שהאור התחלף לאדום ראתה גם את קו העצירה ולכך השיבה "לא. כשעקפנו את האוטובוס ראיתי שאנחנו עצרנו, לא עברנו את קו העצירה. לא ראיתי את קו העצירה. ראיתי רק את הרמזור" (ע' 6 ש' 9-10). גם ע"ה 1 אישרה כי בניידת היה שוטר נוסף לעדת התביעה.

דין והכרעה

5. כאמור, החלטתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק. אלה טעמיי. מעיון בהודעת תשלום הקנס עולה כי הניידת הייתה בתנועה בעת שעדת התביעה הבחינה לכאורה בביצוע העבירה. עדת התביעה ציינה אמנם בפרק הנסיבות באיזה נתיב נסעה הניידת ובאיזה נתיב נסע רכב הנאשמת אולם לא ציינה דבר לעניין מצב התנועה באותה שעה, קיומם של כלי רכב אחרים ושדה הראייה שהיה לה כפועל יוצא של התנועה במקום והמרחק בין הניידת לבין רכבה של הנאשמת. לא ניתן כל הסבר כיצד עלה בידי עדת התביעה לנהוג בניידת ולנווט אותה בתוככי התנועה ברחוב סלמה ובמקביל לשמור כל העת על קשר עין רצוף עם רכב הנאשמת. כל אלה מצדיקים, לטעמי, בשים לב למידת ההוכחה הנדרשת בפלילים ובשים לב לכך שעסקינן בעדות יחידה, את זיכוייה של הנאשמת מחמת הספק.

מכל הטעמים האמורים מצאתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

ניתנה היום, 25 ינואר 2015, במעמד הצדדים